

Festtagelse. Thi vedkommende Direktører ere virkelig paa deres Omraader overordnede Embedsmænd og selvstændig styrende Embedsmænd. Om Lønningsbeløb, som i den Anledning blive anførte af den ærede Direktører, ere fuldstændig udtømmende, eller om det gaar der, som det f. Eks. blev omtalt af min ærede Sidemand (Naberg) i Dag, med Hensyn til de tykke Jærnbaneembedsmænds Lønninger, at disse desuden have forskellige Naturalpræstationer, som væsentlig udfylde Lønningerne, det skal jeg ikke udtale noget om, det ved jeg ikke, men jeg tror dog, at forinden man fuldstændig kan berolige sig, kunde det nok være nødvendigt at have flere Oplysninger herom som ogsaa om andre Forhold. Smidlertid, dette skal jeg ikke opholde mig videre ved, thi det har dog ingen afgørende Betydning. Thi det er jo klart, at en fuldstændig Parallel kan der ikke trækkes mellem de Forvaltningschefer, som skulle bestyre hver for sig en saa stor Strækning, som hele Sjælland, og saa store Jærnbanedistrikter som hele Jylland og Fyn, og Direktørerne i Sverige, som forholdsvis kun have mindre lokale Distrikter. Der er i og for sig ikke noget i Bejen for, at de sidste ogsaa i økonomisk Henseende ere stillede noget lavere, men for øvrigt skal jeg om dette Spørgsmaal væsentlig henholde mig til, hvad der nu er udtalt af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkrets. — Det gaar ikke an saaledes uden videre at sammenligne svenske Forhold med danske, og her viser sig atter Forstellen mellem disse to Lande. Det er fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at disse Distrikter dannes paa naturlig Maade i Sverige, dels paa Grund af, at Udstrækningen overhovedet har større Dimensioner paa de svenske Baner, men dels ogsaa af en helt anden Grund. Man maa nemlig ogsaa lægge Mærke til, at i Danmark kende vi egentlig af Privatbaner kun ganske smaa Stumper, saaledes at al væsentlig Trafik føres paa Statsbanerne, hvorimod Statsbanerne i Sverige i hvert Distrikt staa i Forbindelse med til Dels meget store Privatbaner. Naar vi lægge det sammen med hele den aldeles forskellige Bestaafenhed af Trafikken — mindre Persontrafik og en anden Art af Varetrafik end i Danmark osv., dannes der paa en naturlig Maade en anden Underafdeling af de svenske Statsbaner, end vi kunne tænke os det her i Landet. Hvis vi vilde inddele Sjælland i 3 Trafikafdelinger med Trafikinspektører og Jylland—Fyn i 4—5 Stykker, kan dette ikke blive hensigtsmæssigt netop paa Grund af, at det her i Landet særlig er

Persontransporten med sine hyppige Afvekslinger, som har Overbægten, medens det derimod i Sverige væsentlig drejer sig om en jævn Transport af risse ensartede Varer, der kunne fremføres nogenlunde regelmæssig. Herved bevirkes, at vi, som høre til Mindretallet, meget godt kunne forstaa, at man i Sverige fornuftigvis kan have flere Afdelinger, naattet vi ikke formene, at man med Nytte her i Landet kan dele Trafikstyrelsen i mindre Dele end Sjælland under et, og Jylland—Fyn under et. De frembyde forskellige Forhold og ere ogsaa af saa stor Udstrækning, at der kan være Grund til at udføre Delingen.

Naar der har været udtalt visse Anker mod Jærnbaneraadet, skal jeg naturligvis ikke indlade mig paa at tale om dets Tilblivelse, om det skal vedblive eller ikke, om det skal have den ene eller den anden Form osv., thi det skønner jeg ikke kan vedkomme mig lige saa lidt som det kan have Betydning med Hensyn til den her behandlede Ordning af Statsbanernes Styrelse; men naar man under denne Behandling meget stærkt har anket over hele Formen for Forhandlingerne i Jærnbaneraadet, idet man har ment, at man stillede sig alt for venstabelig til hinanden der, eller naar man har udtalt, at Jærnbaneraadet har været ganske betydningsløst, skal jeg dog bemærke, at man i Jærnbaneraadet ganske vist forhandler paa end noget anden Maade end flere andre Steder. I Jærnbaneraadet søger man i Reglen at blive enig baade med hinanden, saa vidt muligt, og tillige med Administrationen, inden Sagerne komme frem til Behandling i de egentlige Møder. Man søger saa vidt muligt — enten i Udvalg eller paa anden Maade — at saa Differentspunkterne udjævnedes, inden man kommer sammen til den egentlige afsluttende Behandling. Man mødes derfor i Reglen i selve Møderne som enig, og man taqttager derfor ogsaa andre Former, end hvor man mødes i en meget stærk Uenighed. Men hvorledes der udrettes mest, eller hvorledes der udrettes mindst, det tror jeg ikke, afgjort berøres af de Former, hvormed man tiltaler hinanden. Jeg vil endog tilføje, at jeg tror, at netop ved denne mindre skarpe Form faar man udrettet mest. Det er min fuldstændige Overbevisning, at Jærnbaneraadet har ikke alene med Hensyn til Driftsplanerne haft en Del Indflydelse, men det har navnlig haft en meget betydelig Indflydelse til Nytte for det store Publikum med Hensyn til Takstansættelserne. I den Henseende har vistnok Jærnbaneraadet haft al den Betydning og al den Indflydelse, som det og dets Mandanter kunde ønske og forvente.